

lig derved er klarlagt, er der senere fremkommet adskilligt om det tredje Punkt, nemlig den Anvendelse, Pastor Falk Rønne har gjort af det Beløb, der er tilstaaet ham til Medhjælp i Tiden fra den 1. Oktober 1923 til 31. December 1924. Jeg havde til Hensigt her i Dag at omtale dette Punkt nærmere, men det er jeg blevet fritaget for, da Pastor Falk Rønne nu selv i en af ham udstedt Erklæring har udtalt, at de af ham om dette Punkt fremsatte Oplysninger har været misvisende. Dog vilde jeg gerne udtale, at Spørgsmaalet om, under hvilken Form Pastor Falk Rønne har modtaget det omhandlede Beløb, ikke er ganske klart, idet der foruden de skriftlige Aktstykker, som foreligger, har været ført mundtlige Forhandlinger og er truffet mundtlige Aftaler, og herefter er det ikke uforstaaeligt i alt Fald, at Pastor Falk Rønne ikke har anset sig for forpligtet til at gøre Regnskab for dette Beløb. Men jeg mener at kunne undlade at omtale denne Sag nærmere. Ret beset kan den heller ikke siges at have stor Betydning, og derfor synes jeg ikke, der er Anledning for mig til nu at komme nærmere ind paa disse Forhold.

Jeg skal kun udtale, at alt det, der har været fremme og været fremme adskillige Gange under forskellige Synspunkter, baade om dette Beløb og om disse Forhold ved Kristkirken, for en Del hidrører fra, at man i sin Tid er gaaet til Deling af Kristkirkens Sogn, til Oprettelse af et nyt Sogn derude uden at have noget Kirkelokale endsige nogen Kirke for det nye Sogn, saaledes at de to Menigheder med fire Præster en Tid lang skulde bruge den samme Sognekirke. Dette fremkaldte Misfornøjelse hos den ene af Præsterne, dette skete paa et tidligt Tidspunkt i hvert Fald. Jeg mener, at naar en saadan Deling ikke kan finde Sted med enstemmig Tilslutning fra alle Præster og hele Menighedsraadet, bør den ikke finde Sted, og endnu mindre bør den finde Sted, naar der ikke er et Kirkelokale til den nye Menighed, men denne er henvist til at bruge den gamle Kirke.

Der har i denne Forbindelse ogsaa været Tale om den københavnske Kirkefond, og jeg skal da ogsaa sige et Par Ord derom. Jeg maa begynde med at gaa saa langt tilbage i Tiden som til Midten af 90erne. Der var da Trang til nye Kirker i København, men Staten betragtede det ikke som sin Opgave at opføre saadanne og Kommunen heller ikke. Jeg

maa maaske indskyde den Bemærkning, at der i de foregaaende Aarhundreder lige siden Christian den Fjerdes Tid vistnok ikke havde været opført nye Kirker i København, naar man undtager Johannes Kirken, Jacobs Kirken, Stefans Kirken og en Kirke paa Vesterbro, som blev opført, saa vidt jeg ved, uden Ligning. Sagen maatte derfor løses ved privat Initiativ, og der dannede sig en Forening for at forsyne København med de nødvendige Kirker. Den fik Lov til at foretage en Indsamling hvert Aar paa Store Bededag i alle Landets Kirker. Det blev ordnet ved en kongelig Resolution. I denne blev det bestemt, at det, der indkom, skulde bestyres af en Bestyrelse, for hvilken Sjællands Biskop var Formand, medens Bestyrelsens nærmere Sammensætning overlodes til det daværende Kirke- og Undervisningsministerium. Den tidligere Forening omdannedes derefter til Københavns Kirkefond og optog i sine Statutter en Bestemmelse om, at Sjællands Biskop altid skulde være Formand, samt andre Bestemmelser om, hvorledes Bestyrelsen skulde være. Man forespurgte Kirke- og Undervisningsministeriet, om det mente, at det, der forlangtes i den kongelige Resolution, dermed var opfyldt, hvortil Ministeriet svarede ja.

Jeg tror, det var i 1898. Siden den Tid har den Ordning, der endnu bestaar, været gældende. Der er altsaa forløbet ca. en Menneskealder, hvori meget er forandret, ogsaa i kirkelig Henseende. Alene Tiden synes mig derfor at begrunde, at man tager Spørgsmaalet op til Revision, blandt andet med Hensyn til Bestemmelsen om, at Sjællands Biskop skal være Formand for Kirkefondens Bestyrelse. Det er da ogsaa taget op til Revision, der er indledet Forhandlinger, de vil blive fortsat og forhaabentlig føre til en tilfredsstillende Løsning. Thi det, der kunde være tilfredsstillende i 1898, er netop paa Grund af den mellemliggende Udvikling nu mindre tilfredsstillende. Jeg vil ikke gerne nærmere udtale mig derom, da jeg gerne vil løse denne Sag i god Forstaaelse med Kirkefonden. Foruden det nævnte Spørgsmaal kan der ogsaa være andre Forhold, der trænger sig paa til Overvejelse angaaende Kirkefondens Virksomhed, og disse Forhold vil ogsaa blive taget op til Overvejelse, jeg betoner atter, saa vidt mulig i god Forstaaelse med Kirkefonden, og jeg tror, at Forandringerne maa kunne ske i en saadan god Forstaaelse.